

עם לזה מן החזה ולמעלה אשר ז"ס תיקון י"ג מידות של רחמים כמבואר אלגו ע"ס במקומו וחלק הג' יורד למטה עד פי היסוד דו"א ומשם יולא וימין בדעת דיעקב ומשם יורד אל פי היסוד שלו ונתנו אל רחל טפת מ"ד כמבואר ויעבור נת' כ"ז היטב וע"ש :

אור שחומר אלהי נגזר בו קודם שחומר פסוק יהיו לרצון אמור פסוק למפן יחלצו ידידיך הושיעה ימיך וענני ותטוין בר"ת למפן יחלצו ידידיך אל ע"י ר"ת שהוא שם א' משמו' ע"ב דיוסע ויבא ויע ועס זה הוא המעלה ומכר נילוצין של ז' מלכי ארום כמבואר אלגו בקבלת שבת בפסוק ה' למבול ישב בו ע"ש שם זה הנו' גם תכוין כי ר"ת תכוין כי ר"ת הושיעה וענני ר"ת יהיו וזו תחומר אחריו תיקף פסוק יהיו לרצון אמרי פי כו' ותכוין במלת יהיו שהוא בני' אל'ל' גם תכוין כי ר"ת של לרצון אמרי פי הוא אלף ותכוין בפי' שהוא שם שדי במילואו בני' תמיד ועס שם אל'ל' במילואו שהוא בנימי' קפי"ה ועס כולל היה הכל גימ' אלף ומלאו הכונה שחיון תהיה בשני שמות של אל'ל' שדי במילואו ותכוין כי פסוק זה של יהיו לרצון אמרי פי כו' יש בו עשר תיבות ובכל תיבה מהם יש בה אות' א' אחת חוץ מן לרצון אבל בתיבת יהיו יש בה שני וירון וזוה בשלמו עשרה וירון כפסו' זה כנגד י' מיבותיו אבל יודין אינם אלף כפי' תיבו' כלבד ותכוין כי מ' יודין האלו הם מ' וירון שיש בראובע היות של עממי' ומלאו כי בפסוק זה נרמזים ונגללים ד' היות אשר כל סודות תפלת י"ח תלויים בהם :

אח"כ תפסוע שלשה פסיעות לאחוריו והיו פסיע' אלל פסיעה ואל תרחיב רגליך יותר מכדי שיעור פסיע' ממש והכוין היא כי הנה בתפלת העמידה היות שושבין המזווג חתן וכלה כשעולם האלי' ועפה שהוא עת זיונים וירידת הטפה אלן דרך ארץ לעמוד שם ואתה מתרחק מהם שלשה פסיעות כנגד שלשה עולמות ב"ע פ' :

דרושי חזרת העמידה שתורה התפלה הש"ן :

דרוש א' בחזרת (ח) העמידה של ש"ן דע כי כונת חזרת הפעמיה הוא ממש כדרך אשר נחבא' בעמידה של לחם ואין הפרש ביניהם כלל וזלמי שאז היחה שיעור קומת יעקב ורחל מן החזה ולמטה דו"א ונדע כי הכתר שלהם לבד הוא במקום התיב דו"א ושאר כל פרטפס הוא כנגד כה"י דו"א כלבד ועתה הם עולים כנגד חגיית דו"א כמו שנבאר ונמלא כי בחח' הכל היחה רחל אחור בחמור עם ז"א. ועטס הדבר נגב' בחח' למה היחה בחמילה הנקבה אחור בחמור עם ז"א והעטס הוא לפי שאור ז"א הוא גדול מאד ולהיות הנוק' עדיין בלמי שלימו' תיקון א"ן בה יכולת לבבול אורו הגדול ולהתקרב אלנו ע"ד מ"ש רז"ל על הנדריקים שכל א' נכיה מחופפו של חבירו הגדולה מחופפו אבל אחר אשר כבר המטכנו אליה הארה עליונה אז נתקב' ועומדת עמו אחור בחמור ואח"כ הולכנה לקבל הארה יותר מעול' לשחוכל לחזור עמו פכ"פ אבל עכ"ז עדיין איננה שם רק בבחי' נקו' אחת לבד בסוף היסוד דו"א. ואח"כ לריבה עוד הארה יותר משולה לשחטשה פרטק נגמור ושעמוד עמו פכ"פ פ' ומזוונת עמו בבחינת היסוד דו"א שכחלמט ג"ה וכמ"ס כל זה בכרכת אבות דתפלת לחם ואמנט עתה לריכה בעלות עוד שלשה מדרגות אחרות שם חמ"ח דו"א ולכן לריך עתה פ"א לחזור ולעשות כל אותם התיקונים הנו' ממש פעם א' ככל הנו' כי בכל עליית מדרגה יותר עליו' לריב' אל הארות אחרות יסוד' ולכן חוזרין העמידה עתה ממש אבל יש הפרש ביניהם שהראשון היחה בלחם לפי שהיתה עדיין למטה במקום כה"י דו"א אשר יש שם פחד ואחיוה לחיטונים והקליפות כמו שמיטו להרשב"י ע"ה בזוהר מגוס מאד בענין המשמי' קולו בתפלתו שהקליפו' אחויו' בתפלתו יען הוא במקום תחתון אבל עתה בעלות' אל חגי' דו"א א"ן שם פחד מן הקליפ' ולכן אומרים אותה בקול רם. ונחמו' לבבאר ענין זה היטב הנה בתפלת לחם העמודי ליעקב כנלח דו"א ולרחל בהור דו"א (א) ועתהבחזרת ש"ן העמידה כונתנו עתה היא להטלות' יותר למעלה ולהעמיד ליעקב בחסד דו"א ורחל בגבור' דו"א ועיין בתפלת ר"ה בדרוש א' שכתבנו שם בענין הטייזים שיש בין השכבות וי"ע ומשם תכוין היטב ענין עמידת זין זה ככלל וזה בהוד וכבר נבאר בח"א כי סיבת היות יעקב ורחל למטה כה"י דו"א

הזה נק' יהוה ודאי . ובהיות כל ג' חיבורים אלו מחוברים יחד אז הוא היחוד השלם והגמור. אופן הב' הוא מה שאנו לריכים עתה אילו ה' הנה הוא זה דע כי ז"א מתחלק לג' מדרגות מדרגה העליו' הוא כתר שבו. והב' היא בחי' ג' מוחין חב"ד שבו . והג' היא גופא דילה שהם ר"ק וגי' בחי' אלו נעשים בתפלת העמידה כמו שנבאר והענין הוא כי הנה ודאי שהכתר דו"א כולל את ג' מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וא"כ ודאי הוא כמ' שבכתר ג' שבו שהוא שורש של המוחין ששם נמלאין ונשרשים שלש מוחין חב"ד הנחלקין לארבע מוחין מפני שהדעת כלול מחו"ג :

ודנה הד' מוחין הם ד' היות עסמ"ב כנודע והם מלוכסין תוך כה"י דו"א ואלה ע"ה הוא בחי' ארבע שמו' איהיה כנודע ובחי' אלו הארבע מוחין הנמלאים בכתר הנה הם נתקני' ושלמים בז"א ע"י ארבע כריעות וד' זקופות שיש בתפלת העמיד' כמבואר לעיל שכולם הם בסוד חיבור יהוה וזהוה ולכן הם בבחי' כריעות וזקופות כדי להוידד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ג' ממש ובחי' זו היא חיבור הויה וזהוה לפי ששם איהיה הוא בכתר שלו ושם הויה הוא כללות ז"א בשאר הט"ם ונמלא כי בהשתלם לתקן הכתר שבו אז נעשה חיבור יהוה וזהוה ואחר אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"ד ד' כריעות והזקופות הנגמרות בסוף ברכ' מודים אז אנו אומרים ברכת שיש שלום כי וחותמין בא"י המבכר את עמו ישראל בשלום אמנו ואז אנו מחברים חיבור השני של הויה ואלהים הנרמז' בחתימה זו כנ"ל כי שם הויה הרי הוא מפורשת ושם אלהים נרמז בר"ת המבכר את עמו ישראל שהוא גי' אלהים. וענין חיבור הזה להוידד הארת המוחין למטה במקום המוחין ע"למן שהוא בחב"ד דו"א אשר מדרגה זו היא בחי' שנית דו"א כנו' כי כמו שהכתר להיותו עליון מן המוחין כולל כל מה שיש במוחין כנו' כן ג"כ המוחין במקום להיותם עליונים מן ר"ק הגוף הם כוללים כל מה שיש בגופו וכנודע כי הנה הג' מוחין מחפשיין בוי"ק דו"א דרך שלשה קיים ימין ושמאל ואלמט כמבוא' אלגו וכנגד מדרגה זו היא חיבור יהוה ואלהים כי הז"א הנק' יהוה נשלם ונתקן גם בסוד המוחין שלו במקום הראוי להם ועטס היות המוחין האלו נקרא אלהים הוא בנה שגודע כי המוחין אינם כיב רחמים כמו הכתר כי זהו מ"ס בזוהר פ' פקודי דרנ"ד ע"א כי במחשבה שהם המוחין אהביריו כל הש"ך נלצין לאודריקו מבולגל דקרדינותא שהם הדינים והגבורות כנודע. ואחר שנמרה מדרגת המוחין במקום אנו ממשיכים אותם ההארות עד שאר גופא דו"א בוי"ק וזו נעשה חיבור יהוה באדני ועטס היות נקרא אדני הוא מפני שהטוקבא רחל הנקב' אדני עומדת במקום הזה מאחורי ויק' דו"א י' :

האמנם עתה אנו לריכים לבאר ענין א' והוא כי הנה בסוף ברכת אבות ביארנו (ה) שהזווג הזה הוא זווג יעקב ברחל וכפי מה שנתבאר עתה בבהנה זו נראה שהיא זווג ז"א עצמו עם נוק' וממנו אנו ממשיכין ומורידין טפה ורעיית דע החסדים בכרכת שיש שלום. אמנם ענין זה הוא בזה האופן דע כי אעפ"י שאנו אומרים שזה הזווג הוא דיעקב עם רחל עכ"ז יש עוד זווג אחר גם כן והוא זווג ז"א עצמו הנקרא ישראל עם לזה מן החזה ולמעלה :

ובזה נתיישבה שאלה הנו'. עוד יש טענה אחרת והוא כי הנה א"א ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"א כנודע ולכן לריך שכל תיקון תפלותיו תהיה בז"א עצמו כדי שממנו ימשך יורד טפת אל יעקב בהזווג עם רחל והנה בביאור של י"ג מדות של ויעבור נבאר ענין זה היטב בתכלית הביאור וע"ש אמנם קיטורו של דבר הוא כי הנה בתחלת הכל נכנסין המוחין ברישא דו"א ואח"כ בש"ש וירדת הטפה של החסדי' ממוחין דו"א ואמנם אינה יורדת לגמרי עד היום פי היסוד שבו אבל תיקף בהגיע אל מקום החזה דו"א אשר שם הוא בחי' היסוד העליון דו"א כמבואר אלגו (ו) והנה שם ג"כ הוא פי היסוד דו"א מתחלבש בז"א ועד שם היו מחיותו יסוד דו"א מאתכבות את הטפ' מליד במרוזה ובהגיע שם טרם תרד למקום המנולה מן החזה ולמטה שא"ן שם מחיותו ומרון בכח תיקף למטה עד היסוד בו אז אנו מקדימין לקחת את הטפה היא בהגיע' אל החזה וע"י תיקון י"ג מידות של רחמים דויעבור אנו מחלקין אותה לג' חלקים חלק א' לחיבור א' והוא משולה מאד וחלק הב' לזורך זווג ז"א

חזרות וביאורים: (ח) גלוי יותר. פ"ח: (ב) ר"ל כתר דכתר שבו: (ג) דכתר: (ד) הרב ש"ס כתב וז"ל משעתי מקיים כו' ע"ש: (ה) (שיל ל"ג ע"ב: (ו) דף כ"א ע"א דרוש א' דמחה: (ז) א"ש הדבר הוא להכירא בעלמא שחיה מתרחק משולם לטולם ולכן פסיש בני' הכ"ר: (ח) פ"ח פ"ח מחיות העמידה: (ט) ע"ן לשיל דף ל"ב ע"ד ד"ה מלך עזור כו' ומראה הדבר ונגולל הספרת אחיזיק לנפיק הסדר מספר הקדוים נה"ס דף כ"ז דפוס ויזרשא ד"ס פי ע"ה אפי' וז"ל הנה טנד כי סדר המשכת המוחין כו"ן הוא כי בתחלה הז"א מקבל המוחין דו"א חלקו ותלק נוק' וזוה מאיר אלהי דרך חזריו שפ"ח המוחין דילה שם ממוחין דלס דלחא וכו'נה ומתקן פרטפס דחמור. ואח"כ מתפללן כל המוחין מהז"א למעלה ותלק המוחין דילה נשארים פ"ג רישיה ותלק המוחין חזרות וביאורים: (ח) גלוי יותר. פ"ח: (ב) ר"ל כתר דכתר שבו: (ג) דכתר: (ד) הרב ש"ס כתב וז"ל משעתי מקיים כו' ע"ש: (ה) (שיל ל"ג ע"ב: (ו) דף כ"א ע"א דרוש א' דמחה: (ז) א"ש הדבר הוא להכירא בעלמא שחיה מתרחק משולם לטולם ולכן פסיש בני' הכ"ר: (ח) פ"ח פ"ח מחיות העמידה: (ט) ע"ן לשיל דף ל"ב ע"ד ד"ה מלך עזור כו' ומראה הדבר ונגולל הספרת אחיזיק לנפיק הסדר מספר הקדוים נה"ס דף כ"ז דפוס ויזרשא ד"ס פי ע"ה אפי' וז"ל הנה טנד כי סדר המשכת המוחין כו"ן הוא כי בתחלה הז"א מקבל המוחין דו"א חלקו ותלק נוק' וזוה מאיר אלהי דרך חזריו שפ"ח המוחין דילה שם ממוחין דלס דלחא וכו'נה ומתקן פרטפס דחמור. ואח"כ מתפללן כל המוחין מהז"א למעלה ותלק המוחין דילה נשארים פ"ג רישיה ותלק המוחין

לקדם על היין בכל השלם סעודות וטעם הדבר הוא לפי שעתה הוא למעלה בפה דמתיק ואין שם בתי' יין שהוא דין ונכונה דבעיקר לא אחזי דין כלל אלא רחמים פשוטים ואין ראוי לעורר שם בתי' דין אבל בב' סעודות הראשונות היה היין הוא נמשך מאח' עילאה בסוד יין המזומר בענביו יין המשמח ואינו משכר ח'ו. אמנם עכ"ו באמנע אכיל' הסעודה הזו לריך לשתות יין ולברך עליו בפה"ג אבל לא לקדם עליו בקידוש היום בחמילת הסעודה כבשאר הסעודות וכשתקח הכוס בידך תכין ע"ד מ"ש בסעוד' הילילה והשחר בני' שמות של י"ה. אך השינוי הוא כי עתה תכין בו ג' שמות י"ה האלו שלשתם הם במילוי אלפין והם בני' מזול' לרמזו למש"ל כי בסעודה זו היא מע"ק שעלה עתה ז"א במזול' עילאה דיקנא דילי' ואוכל משם כנו' והסימן של ג' סעודות שבת בענין השינוי שיש בני' שמות י"ה הנו' הוא י"הא ר"ל מילוי וידן כלילה ומילוי היין בשחר. ומילוי אלפין במנחה. וכל הפרטים אחרים שביארנו בב' סעודות הראשונות תפשה אותם נ"כ בסעודה זו וגם יהיה לפנך ב' אגודות' ההדס ותברך ותריח בהם בתוך הסעודה :

פזמון סעודה המנחה לתן אלהי' עו תהלתי(א) כו'. בני היכלא דכסיפ' למחזי זיו ז"א. ה"ן הכא בתיא תכא דבי' מלכא בנילוסין. צברו לחדא. כהא ועדא. בנו עירין וכל גדפין. רבמו השתא כהאי שעתא. דבה רעוא. ולית זעפין. קריבו לו. חזו חילי. דלית דינן דתקופין. רבר עולין ולא עאלין. הני כלבי דתלפין. ודהא אומין עתיק יומין למלחיה עדי יהון תלפין. רעו דליה. דגלי ליה. לבטולי לכל קליפין. ישווי לין. בטקובין. ויטמרון בנו כסין. ארי השתא. במנחתא. בחזו' דז"א : ענין איסור תחום ואיסור ע"ל מלאכות דשבת נבבארו בענין מזאת שביעית ויובל וע"ש היטב. וגם שם יתבאר ענין קדושת השבת מה ענינו בדרוש ארוך. ענין השינויים שיש בין הפלות החול והשבת נבבארו לעיל בשער הכונות וע"ש היטב. גם לריך שנכתוב השינויים שיש בין הפל' החול והשבת לתפלות ר"ח ולתפלות היו"ט ונחמיל תמי' בענין ר"ח ואח"כ נכתוב שינוי הימים טובים. בספלי' ר"ה נבאר דרוש כולל לימי החול ולשבתות ויר"ט ור"ח וע"ש :

ענין

ר"ח והשינוי שיש בין שבת לר"ח ולי"ט ולחול וגם בימים טובים בעלמם בין פסח ועלרת ור"ה וסוכות כו' וע"ש בד' ר"ז ע"א וז"ע בדרוש ד' לענין ר"ה :

הנה

ענין זה יתבאר במ"א בתפיל' ר"ה וע"ש אבל סוד הדבר הוא דע כי בימי החול עומד ז"א בגלגל. וטוק' כבוד. וסוד הענין הוא שנועד כי פרט' יעקב יולא מיסוד אבא ורחל יולאת מיסוד אחי' ובימי החול עולים יעקב ורחל בגלגל והוד דז"א והארותיה' מהחלקות כי עט היות שב' ההארותיהם הם יחד שניהם עומדים תוך ז"א עכ"ו כשיולאות אלו הארות לחן ושם עומדים יעקב ורחל פכ"פ ויעקב עומד בגד הגלגל ורחל בגד ההוד (א)

ואז הארו' יסוד אבא בוקעים דרך הגלגל דז"א ויולאים לחן והארות יסוד דאי' בוקעת דרך ההוד דז"א ויולאות לחן ואז יעקב לוקח הוא לבדו ב' הארות הגז' ביחד ואח"כ מעבד לעלמו אורו' יסוד דאבא ונתן לרחל אוריות דיסוד דאי' לבדם ובימים

השבת ג"כ דומה לזה בבחי' זו והוא כי ז"א לוקח בחתי' לעלמו ב' הארו' דיסוד דאבא ודיסוד דאי' ואח"כ נטון אורו' דאי' לטוק' (ב) וכ"ו הוא להודו' כי איתתא יתבא ברשות דבעלה ומשלו היא אוכלת ואין לה הארה אלא ע"י בעלה. ור"ח ויר"ט הם שוים בבחי' א' והוא כי אין הזכר לוקח בחתי' הארו' הנקבה כדי ליתנם אח"כ אליה אמנם שניהם שוים וכ"א לוקח הארתו לעלמו ואין זה לריך לזה ולא זה לריך לזה כי שניהם שוים. ואמנם אעפ"י שבבחי' זו שוים הי"ט לר"ח אבל יש ביניהם חילוק א' וכן היו"ע עלמם יש ביניהם הפרש מיו"ט לחזירו' וכמו שמלינו בס"ה ובתיקו' כי פסח הוא דרועא ימינא ור"ה דרוע' שמאלא וסוכו' באמלגמית' ופורים וחטונה נלח והודו' כו' (ג) והענין הוא כי אעפ"י שאמרנו שביו"ט שרין ז"א עכ"ו בתג הפסח אעפ"י שעולין ז"א ביחד אין שורש הארו' בוקעין משני הדרין מנלח והודו' (ג) אמנם ב' הארות מתחברים ובוקעים קו הגלגל כנ"ל (ג) והחסד שהוא בימין ויולאין משם

לחן ואז ז"א לוקח אורותיו אשר מיסוד דאבא לעלמו על ידו וטוק' לוקחת אורותיה אשר מיסוד דאי' לעלמו שלת"ע ז"א וכר"ה אז ב' הארות בוקעין בקו שמאל שהיא גבורה ומשם יולאו לחן ואז ז"א לוקח לעלמו בידו אורו' דאבא משם דרך קו שמאל וטוק' לוקחת לעלמה ע"י אורו' דאי' דרך קו שמאל. אמנם להיות כי עתה יולא' הארו' טולם דרך קו שמאל לכן הוא יום דין והנקב' שולעת ביום זה יותר מן סוכה. ובתג הסוכו' שני הארו' בוקעים ויולאים דרך קו האמצעי ומשם לוקח ז"א הארו' של אבא לעלמו וטוק' לוקחת הארו' אחי' לעלמה שלא ע"י ז"א ואמנם הפסח שיש בין היו"ט לר"ח הוא ה"ל ויריבין חנו לבאר בחי' השבת והחול והי"ט והר"ח. דע כי אעפ"י שבבחי' א' שוים החול והשבת כנ"ל עכ"ו יש ביניהם הרחק גדול והוא כי החול גרוע מכל השאר לפי שאין בו עליות ועוד כי הנקבה מקבלת אורותיה ע"י בעלה כנו' והשבת משולה מכל השאר לפי שאין השאר דל' בבחי' א' כי עליותיו גבוהו' מאלו מאד מאד אבל בבחי' אחרת הוא כמו החול כי הנקב' אחי' מקבל' הארותיה אלא ע"י בעלה כנ"ל והי"ט בבחי' א' הם בינוניים וממולעים כי עליותיו גדולו' מן החול לפי שבחול אין בו עליות וזיו"ט יש בו עליות אבל עליותיו גרועו' מעליו' ויום השבת ובבחי' אחרת משולה מן השבת כי בבחי' הנקבה מקבלת הארות' ע"י בעלה וזיו"ט מקבלת הארותיה ע"י עלמה. והר"ח מעולים מן החול ומן השבת בבחי' א' כי הנקבה עולה יותר מן סוכה כמ"ש אבל בערך שלילות' מושבות הם גרועו' מן השבת ומן היו"ט. והענין הוא כי בשבת עולין ז"א זה עד א"א דיקנא דליה וזו עולה במקום אבא וזיו"ט עולין ז"א זה באבא וזה בא' ובר"ח אין עלייה אלא ז"א כלל רק הנקבה היא לבדה בשלה ממדרגה למדרגה כמ"ש. ובוה תכין טעם למה הנשים ה' אסורות בעשיית מלאכה בר"ח ולא האנשים וזה סדר עלייתה הנה בתפ' שחרית בלחש עולים יעקב ורחל בני' דז"א כמו בשחר' דחול אמנם עתה בר"ח מקבלת נוקבא הארותיה דרך קו ימין שהוא הגלגל (ו) והב' הארו' יולאים משם יעקב לוקח לעלמו הארות יסוד אבא ורחל לוקחת לעלמה הארת יסוד אחי' שלא ע"י בעלה משא"כ בשחר' דחול כי ב' הארות יולאו' זה מנלח וזה מהודו' וגם שאין הנקבה לוקחת הארותיה אלא ע"י יעקב בעלה וזהו הטעם שתיקנו לומר יעלה יובא בעבודה שהיא ברכת ר"ה ונדע כי היא בגלגל והכונה היא לרמזו כי כל האורות יולאות דרך הגלגל עתה וגם לרמזו כי גם טוק' הנק' ירושלים יונקת מן הגלגל שהוא ר"ח ימין שלא ע"י בעלה וז"ס זכרון ירושלים בעלה יובא בברכת ר"ה ובלילה שהיא בחי' יעקב ואלה שהיא עלמא דאשתכחא אס לא הזכיר יעלה ויבא אין מחזירין אותו אבל ביום שהוא יעקב ורחל עלמא דאתגליא אס לא הזכיר יעלה ויבא מחזירין אותו והבן זה. ובחזו' תפ' שחרית בקו"ר עולין יעקב ורחל בחי' דז"א וב' הארו' יולאות דרך קו ימין מן החסד והנקב' מקבלת הארותיה מן החסד שלא ע"י בעלה יעקב ולכן אומר' ג"כ יעלה ויבא בחפי' זו ובתפלת מוסף בלחש אז רחל לבדה היא העול' בג"ר חב"ד דז"א. ובחזרת מוסף בקו"ר אז עולה רחל לבדה בכתר דז"א ממש ואז הם שוים בקומתם ז"א הנקרא ישראל עט רחל ואז מודווגים יחד שניהם ולכן אין במוסף לא בלחש ולא בקו"ר זכירת יעלה ויבא לפי כי אין זה אלא כשעולים יחד יעקב ורחל בגלגל דז"א או בחסד דז"א אבל עתה לא שייך בחי' זו כלל : **ובוה** תכין טעם למה אומר'ם כתר יתנו לך כו' במוסף ר"ח כמו בשבת אבל יש שינוי בו כי אין אומרין בר"ח ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו כו' וכבודו מלא עולם כו' כמו בשבת ויר"ט וטעם הדבר הוא לפי שהכתר הגאמר בשבת הוא לפי שעלו ז"א עד הכתר דז"א ממש ולכן חנו אומר'ם אז איה מקום כבודו גם חנו אומר'ם ממקומו הוא יפן כי חנו מתפללים כי אע"פ שעלו ז"א עד המקום ההוא העולין אל יסבתו ומקומו זה הוא יפן ברחמיו כו' וכמ"ל במוסף שבת ביאור איה מקום כבודו. וביאור כתר יתנו לך. וביאור ממקומו הוא יפן. אבל עתה הכתר שאומר'ם בר"ח הוא ענין עליית הנקבה בכתר של ז"א בלבד (ז) ולכן לא שייך לומר איה מקום כו' כי איה הוא בא"א ודעת עליון גם הם סוד ג"ר של אר"ח :

תנחומ' וביאורים : (א) רפאני וארפא, כן הוא נכתו' : (ב) ח"ס נענ"ד לפרש מחסד וגבורה : (ג) ח"ס קו היסוד כנ"ל כתי' : (ד) תיבא לפי שאין השאר ליתא כתי' : (ה) ח"מ ז"ט ח"ב קודם הענל הידוש הלבוה ככל ר"ח מה היה מירה ואם ישראל לא היה מושאים א"כ לא היה שמה בראש חודש . והרי אפילו לעתיד שיהיה כבוד ההמה אפ"ה ובימי החודש יפחה והלק כבוד לר"ה וז"ע. עיין בספר ש"ש ל"ח ע"ד אות ח"י שמחרן זלח : (ו) ס' היא עלמה עומדת כבוד רק הארותיה מקבלת דרך קו ימין ש"ש דף ה' אות כ"ב : (ז) עיין בספר הוראת שעה שכתב כפי מ"ס שבר"ח עולים בכתר דיסוד' ז"ל בדלגל דמיסף עולים כגינות דיסוד' ובחורה נחמיות יע"ש וככתר יתנו בכתי' עיי"ש :

עולים בחזרת מוסף עד כתיבת דאבא ואימא כיון שבתפלת
מנחה עולה ז"א עד דיקנא קדישא והיא אינה יכולה להעלות
עמו אין לה כתר נחשב. כי אינה יכולה להעלות בכתר דכל
כללות כמותו והרי היא עפילה אליו ולכך לריכה לקבל אורותיה
על ידו ומכאן בחול שאעיקרא אינה עולה אלא כה"ח וחגי"ת

משא"כ ב"ח כי עולה עמו עד הכתר והיא משמשת בכתר א'
ובי"ע כל העלויות שיש לז"ח יש לגוק' ממש והרי היא שוה אליו

בדוקא לכך יפה כחה לקבל אורותיה שלא ע"י בעלה גם בחימה
מלינו כה"ג שכתר דאימא כלול ולקחתו אבא וגם היא אינה
עולה לכתר מקרי שהרי כתב רז"ל בפ"ג משער הזווגים ז"ל כי
להיות שאבא עמיר וגנוו לכן הכתר דאמא כלול בכתר דאבא
וגמלא שיש שם ג"ס באבא וא"ס באימא וזהו סוד גם לפור כו'
יע"ש וכיון שכן שגם אימא כתר שלה לקחתו אבא כי היא אס
הבנים מוכרתת היא לקבל אורותיה ע"י אבא וע"כ כל זאת לא
נתמלא למאוינו אך ובמה תלוי קבלת אורותיה ע"י עלמה ושל
תלטרך לזכר בזכיותה בכתר והרי עדיין הכל סתום וסתום
אעיקרא ואמאי אין לגסים זכיותה בכתר ולמה לא תקח אימא
כהרה לעלמה ואם כך עלה ברזון של המאליל העליון ישפתח
שמו כדי לגדל וליפות כח הזכר על הנק' מדורש לא יהיה כן
לעולם גם ב"ח וב"ט ועוד כי באימא קדישא לא מלינו שבר"ח
עולה עמו בכתר וגם נוק' דז"ח כתר זה שלוקחת ב"ח עמו
אינו כתר גמור כדבעינן למימר קמן בס"ד. וגדולה שבכולם כיון
שבר"ח עלתה עד הכת' מדוע כתב רז"ל בכ"מ ומהם בדרוש ג'
דעמידה שאין זווג לישראל ורחל אלא ביום ש"ק ואין זולתו ג)

וענין הוא כי אע"פ שאמרנו שבי"ט שוין ז' ע"כ כו' אין שורש
האורות בוקעים מב' הלדים כו' אמנם ב' האורות מתחברין
ובוקעין קו החסד שהוא הימין כו' דברים אלו הם כפסגן קשים
להולמם כי הרי כל האורות מב' יסודות דא"ח הם יולאים ויסוד
דאימא מסתיים בחזה דז"ח ומשם ולמטה מהגלה יסוד דאבא
ושיניה קו אמנעי ואיך יתהפכו האורות אל הימין או אל השמאל
ועוד גדולה ועלומה היא שהרי לקמן בדרוש א' דמועדים כתב
רז"ל ז"ל וגמלא כי בעלות שם ז' לרך שז"א ילבש חזיו הימני
של אבא ונוק' לחזיו השמאלי יע"ש ואיך יתכן להשות שני דרושי'
האלו אם לא שיבא הג' ויכריע והוא דרוש ה' דר"ש ז"ל ודע
כי כפי בליית ז' צאופן ההוא ככללים כל העלומות והענין הוא
כי הגה ב"י"ט של ר"ה עולין ז' יחד שניהם צנבור' דא"ח ושניהם
ככללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"ח מגבור' שלו ולמטה
כולם נעשים בחי' גבורות ועד' צאשר י"ט כל א' כפי בחינתו
יע"ש הרי שאין דברי דרושינו אמורים בז"א אלא ב"ט ספירות
השורשיות והמקוריות דכל האלילות כולו שהם ע"ס דא"ח כמ"ש
רז"ל בשער א"ח פ"ג ועיין בספר מ"ש והענין כי ב"י"ט עולים
ז' למקום אבא ואימא וגודע שאו"א מלבישים חג"ת דא"ח וא"כ
בפסח כאשר יעלו ז' למקום או"א לא ילבישו אלא עלמות זרוע
ימין דא"ח וכן ב"ה לא ילבישו אלא זרוע גבורה דא"ח ועוד
אני אומר כי לעולם כאשר עולים פרצופין התחתונים בז"ט
להלביש את עלמות פרצופים העליונים סדר התלבושות שוה לעולם
ומ"ש רז"ל כי פסח דרועא ימינא ר"ה דרוע' שמאלא הגה נודע
כי מיסוד דא"ח שהוא יסוד דעתיק שבתוך גופא דא"ח יולאים
חור"ג לזורך ז"א ולזורך עולמות תחתונים כמ"ש רז"ל בהדיא בפ"ג
משער או"א ואין לזורך לומר שאותם החור"ג הם מקוריות לכל
עליוני' ותחתונים וא"כ בפסח מתגלה בחסד שבכל קלה מו"ת
דע"ס המקוריות וזהו פסח דרועא ימינא כי הוא חסד וזכר"ה
מתגלה הגבורה שבכל קלה וקל"ה וכן בסוכות ת"ת דכל קלה
וקלה ובחנוכה ופורים נו"ה דכל קלה וקלה וזוה תבין היטב מ"ש
רז"ל ז"ל ואפילו כל שאר הספי' אשר בא"ח מגבור' שלו ולמטה
כולם נעשים בחי' גבו' יע"ש והוא דבר הקשה להבינו פשוטו
כי איך יתפך הת"ת או הגלח וכן השאר לגבו' וכמ"ש בענינותין
הכל נכון ויציב אלא שרז"ל מנהגו הטוב לסתום ולחתום הדברים
לולי ה' שהיה לנו כי הוא יאיר עינינו :

ד והוא כי הגה כאשר נאלצו ז' דאלילות היו שוין בקומתם
ממש והיו נקר' שני מאורות הגדולים ואח"כ כו' ר"ל כי
עתה עתידה היא בכל ר"ח לעלות עד הכתר שלו ולחזר בכתחילת
אלילותה להיות שני מאורו' הגדולים שיש בקומתה בתפילת
מוסף דר"ח כו' ואז נתקברה דעתה כיון שבכל ר"ח חוזרת
לקדמותה

שלימה כי לא עלתה עדיין באבא ובתפילת מנחה יש בה ז' זוגין
עליון קדישין זוג דאבא ואימא זוג דז"ח זוג דאבא ואימא לריכין
לז"ח להעלות למ"ן ו"ח ליתיה כי כבר עלה עמהם וגמלא כי לא
להעלות למ"ן יכול ולא להזדווג עמה ונהי שעתה הרווחנו שהיא
יס היא וקנתה בחי' חיה הכללית והעיקרית כי עלתה בז"ח דאבא
עילאה מ"מ היאך יזדווג מאחר שאינו עמה לכן לתקן הדבר הזה
הגה נודע מ"ש רז"ל בפ"א משער הזווגים כי ז' מושבעים
ועומדים ואינם יכולים להזדווג בנחיתת המיה שבהם וניחא השתא
שכאשר קנתה הנוק' בחי' חיה ליתיה לז"ח להזדווג עמה ואי
אפשר להיות בלא זוג אלו לוקמים שלשה לדיקים אלה משה יוסף
ודוד ודוקא אלה ישנן בחינתם הוא הלורך לזוג כי משה הוא סוד
הדעת כמ"ש רז"ל בכל דרושי הארות ז' ופ"ז מש' חו"פ ושורש
הטיפה נמשכת מן הדעת או ע"י הדעת בסוד וידע אדם את חוה
אשתו ויוסף הוא היסוד ודוד הוא בחי' הגבורות דנוק' כמ"ש רז"ל
בשער היקון הנוק' פ"ג וע"י שלש אלה נעשה הזווג כי הם
ימימים במקום. ועיקר הדבר עיין מ"ש רז"ל בדרוש היליות פ"א
ו"סו כל דבריו משער דרושי אבי"ע ובשער מדומין פ"א אות
י"י וז"ל שם בזה"ל כי דע כי ד' בחינות נמשכים אל המל' כו'
והד' היא מ"ש צפי הרומה זריה דרב ספרא על פסוק אור
זרוע ללדיק שהגה נשמות הלדיקים הם עלמם מזדווגים עם המל'
והם עושים נשמות כמ"ש ואת הנפש אשר עשו והנה רוב הזווגי'
הנעשים בזמן הגלות הוא בזה האופן יע"ש : גמלא כי ג' אלה
העומדים בחריקה דז"ח והם העולים למ"ן לזוג אבא ואימא
דמנחה במלת ועל מנחתם יקדישו את שמך והם המזדווגים אחר
כך עם המל' אחר גמר חזרת העמידה וזהו שכתב וגמלא כי עתה
בחזרת תפילת מנחה הוא דוגמת נפילת אפיס דשחרית דחול
מה בחול בק"ש נעשה הוא דוגמת נפילת אפיס דשחרית דחול
העומדים בנה" דז"ח הגדולים כן עתה בעת מנחת שבת נעשה
זווג באבא ואימא בתפילה לזורך ז' העומדין בנה" שלהם אלא
שז"א ליתא קמן תמורתו אלו לוקמים שלשה הלדיקים וכל זה
אנו לריכים יען לא עלתה הנוק' בכל שיעור קומת אבא לא עלתה
ולא לקחה אלא ויק' דאבא ואיתו רשימו ושהניחו במקום אבא לא
לקחה אותו אלא ויק' שאינם בכלל מוחין ואינה יכולה להשלים
זווגא עמהם אבל כשחל ר"ח בשבת כי היכי שבסתם עולים ז' ו'
דישבו"ת וכשחל ר"ח עולה עמו עד הכתר כן שחל ר"ח בשבת
בסתם שבת עולין באבא ואימא עליון והיא באבא אינה עולה אלא
ויק' ב"ח ושבת עולה עד הכתר דאבא ולוקחת כל י"ס דאבא
וכיון שכן אינה לריכה לדיקים הם כי בזה"ל רשימו דז"ח שלוקח'
משלמת זוגא וכיון דאינו אלא רשימו בלבד ליתא לחשש שבעה
כיון שקרוב הדבר להיות מניה ובה בעלמה :

ענין ר"ח דרוש א'

א) ואז הארות יסוד דאבא בוקעים דרך הגלח כו' והארות יסוד
דאימא בוקעת דרך ההוד כו' ק' שהלא האורות אינם
יולאים אלא דרך היסוד דז"ח א"ח הם אורות דמוחין כמ"ש רז"ל
בדרוש שפי דעמידה ז"ל והחלק הג' הוא יורד למטה עד פי
היסוד דז"ח ומשם יולא וניתן בדעת של יעקב ומשם יורד אל פי
היסוד שלו ונתנו אל רחל בסוד טיפת מ"ד יעוין שם :

ב) ובר זה הוא להורות כי איתתא יסבה בראשות בעלה ומשלו
היא אוכל כו' דע כי בהא מילתא אפילו אימא עילאה
היא שוה לגול' כמ"ש רז"ל בשער מדומין פ"י ואז הנקבות
מקבלים המוחין אלו דרך בעליהם זו פ"פ זו אב"א וכן בשער
חוי"פ פ"ח ז"ל אך מאורא ואילך הולכין הזכרים ליקח תחילה
בן של הנוק' אפילו דקטנות שבה כדי למתקן ואחר כך נתנו
אליה לגמרי יע"ש. ואם כן קולי אל ה' אקרא לדעת מאי שנא
שבת וחול מ"י"ט ור"ח שבוה ובשבת לריכה אליו ומקבל אורותיה
ע"י ובי"ט ור"ח אינו לריכה אליו ואינה מקבלת אורותיה על
ידו ומדוע לא היה היפך או מדוע לא היה הכל שוה אי לא
מנטרך אליו כלל או לעולם תלטרך אליו גם ב"ח וי"ט וב"מ

האלה מי עדיפא המל' מאימא וכמה מיני קושיות יש בזה באין
מבין ואינם על יבשתא לא איתאי דיכיל דלפרקינן גם שמדברי
רז"ל בפ"א משער מיעוט הירח ובפ"ג נד"ד דכל זמן שלא עלתה
עמו עד הכתר ואינה משמשת בכתר א' כמותו אינה יכולה
לקבל אורותיה ע"י עלמה לכן ביום שבת קודש אע"פ ששניהם

שמן ח'ג דרוש ר"ח פי' עד ש' הבר' ופרי עץ חיים ששון

לשבתות ויו"ט ור"ח וע"כ דרוש ס' דר"ח :

דרוש ר"ח פת"ח דרוש ר"ח פ"ב ופ"ד דהטובה לקמן

דרושי ר"ח דרוש ה' עוד לקמן דרוש יו"ט

זיס מועד [לפיל דגיל ע"כ דרוש ב' דעמידה במילת מלך

עוזר וכו'] עוד פת"ח בהקדמת הספר ד"ה כאלה וכו' וזכרו

ח' דשטר הכפ' יפה שטח ד' ר"ח חו"ח דק"ל ע"כ שולח

חמיד ד' ג"ז ע"כ עוד בפתיח בהקדמה ד"ה בעמידה וכו'.

ד"ע דנחמ' דרוש זה יש ע"ס ועירוב כלשון תחתון בעליון

ואני כותב לך כלשון כמות שהוא חביב בחיבה ככ"י

לפוכדס"ו ז"ל ח"ל ענין ראשי חדשים והסיני שיש בין שבת

לר"ח וליו"ט וחול . וגם ביו"ט סן בעלמא בין פסח לעלת

לר"ח ולסוכות וכו' והנה ענין זה נחבאר במ"ל בהשאל

ר"ח וע"ס [כאן כותב בגליון מכתבים מוהרס"ו עלמא ז"ל

ע"פ דק"ר ר"ח ע"כ וז"ל . בדרוש ד' לענין ר"ח עכ"ל ואני

כתובת מלחמי שם בדר"ו הוא דרוש ס' דר"ח ולע"ד נראה

דכונה ה"ע של מוהרס"ו הוא דשם בדרוש ה' כחב דר"ח

שוליס יעקב"ר בגבו דר"ח וכדרוש ד' שם כחב בגבו

דז"א ועיין עוד שם בדרוש ה' דר"ח מוהרס"ו ח"ש ז"ע

בדרוש הזה שנראה שהוא חולק עם דרוש העליון דשם כחב

[דרוש ר"ח] בתול בגלגל דז"א וכאן כחב בגלגל דר"ח וכן

כבוד ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל הקו בגלגל בין למעלה

וכין למטה עכ"ל ובס"ד שם נדבר בזה [לפיל דגיל ע"כ הוא

דרו"ב דעמי' במלת מלך עוזר וכו'] עי' לק' בלוח י"א וי"ג.

(א) **ש"מ** דע כי בימי החול עומדים ז"א בגלגל ונוקבא

כבוד ע"כ פי' יעקב האק' ז"א ונוק' הנק' רחל

עומדים בנייה דז"א כנו"ל בסמוך ופשוט .

(ב) **ש"מ** וסוד הענין הוא שטרע כי פרנ'ו יעקב יז"א

מיסוד אבא ורחל יז"א חת מיסוד אימא וכו' ואימא

אין יעקב יז"א מיסוד דאבא הלא יעקב יז"א מבח' אמו'

דאבא כנו' באורך בפיה של"ז פ"ה ופ"ב ובכ"מ וכן רחל

אין יז"א חת מיסוד דאימא הלא היא בחי' מל' רחל נוק' דז"א

בפי' אף דע פירושו הוא שמבחי' הארת המוחין שיוצאים

דרך יסוד דז"א בונים ומתקנים את יעקב"ר להיות בסוד

פרנ'ו דחמי' היו בסוד נקודות וכלים הם מעלמס דיעקב"ר

ועיין ע"ה של"ה פ"ה ושלי"ב פ"ה לעיל דג"ל ע"כ והוא דרוש

ב' דעמידה במילת מלך עוזר וכו' ש' הלקוטי דע"כ סע"ג

ועי' מ"ס בקונט' ש"ס ח"ב בשל"ה פ"ה חות ס' .

(ג) **ש"מ** ובימי החול עולים יעקב"ר בנו"ה ע"כ ז"ל מה

ענין עליה זאת אחר שאמרנו שיוצאים מיסודות

דז"א שמתוך יסוד דז"א הרי הם שם בנו"ה ועוד לעיל

דרוש שינוי ההפלות ובכ"מ כחב רבינו דיעקב יורד בגלגל

ורחל עולה בסוד וכאן כחב ב' עולים ואפשר לומר דמ"ס

עולים היינו לומר דמכיון שהיו תמי' בסוד נקודות למטה

ועי' הארות דיסוד דז"א בונים ומתקנים את יעקב"ר

בסוד פרנ'ו וגדלים ככל אורכס זה נק' עולים ומ"ס יעקב

יורד בגלגל הוא בעת חזרת רחל פכ"פ עם ז"א שהיה מתח' .

כל קופתו מח"ס דז"א ולמטה עד הייס רגליו ועמה שחב

הוא טב"ס ירד יעקב מקומתו הראשון המתח' מח"ס דז"א

בגלגל דז"א ועיין מ"ס בקונטרס ש"ס ח"ב בשלי"ב פ"ב חות

ז' עוד עיין לעיל דרוש קטניו ההפלות דפ"ט ועי"ס מ"ס

בלוח ע"ו בזה וגם דג"ל דנקט בימי החול עולים יעקב"ר

גט"ה דמשמע אבל לא בשבת ויו"ט ואינו כן דכל החפ' שוים

ועי"ס מ"ס [עי' דרוש ד' דר"ח דיעקב"ר ב' עולי' בגבו דז"א].

(ד) **ש"מ** וזו הארות יסוד אבא בוקעים דרך [פי' מיסוד

דרך ג' הגלגל עיין ע"ה שלי"ב פ"ו] הגלגל דז"א

והארות יסוד דאימא בוקעים דרך [יסוד ג'] הסוד דז"א

יוצאים לתוך וזו יעקב לוקח הוא לבדו ב' הארות כנו'

ביחד ואח"כ מתעב לעלמא ארות יסוד דאבא ונותן לרחל

ארות יסוד דאימא ע"כ וז"ל אין יז"א לביית לוקח יעקב

ב' הארות יחד אחר היות יעקב בגלגל והארות דמלך אימ'

יוצאים לג' הסוד ששם רחל ואינה לוקחת היא רק יעקב ח"כ

אחר שילאו דרך שגאל חזרים לימין ולוקח אותם יעקב

בחלכסון זה לא פורט בענין הארות יסוד דז"א

כנו' בע"ה שלי"ב פ"ו ועי' בס' יפה שטח ד" פ"ב . ועוד

מי גרס להיות הדבר כן שז"ח יקח הכנ ועל ידו יחן לב

ולמה לא היה הענין מתחיל' להיות כ"ל לוקח חלקו משורשו

פ"ד ר"ח ויו"ט כנו' לקמן אח"כ ראינו לכרב יפה שטח

ד"ד ע"ה שנתקשה בזה וכ' דאין בר גש יביל למפרקי' ע"ס.

(ה) **ש"מ** וביום השבת ג"כ דומה לזה בבחי' זו וכו' פי'

בבחי' יעקב ורחל ששם צ"ח הקטנים דפרשות

נקודת החכמה הנתון ביום השבת כנו' לעיל בדרו' עמיד'

דשחרית שבת לחם וחז"ה וכן בחפ' מוסף וכן בחפ' מנחה

יום ש"ק דפרנ'ו כתר כגודע שם אף בבחי' צ"ח הכוללים

אשר עולים להיות בחפ' מוסף ז"ה באבא ונוקבא בחימת

שם נראה אפשר דאינו כן אלא פ"ה לוקח חלקו ע"י עלמו

אף עיין בע"ה שטר ל"ז פ"ה משם נראה אפי' שהם שוים

לוקחת הארת ה' ראשונות על ידו יע"ס .

(ו) **ש"מ** כי אחתה יבא ברשות דבעל ומשלו היא

איכלה ע"כ לעיל חות ד' מ"ס ואיח דאינה משלו

אלא משלה מלך אימא הנמשך לה כמ"ל אלא שג' לה על

ידו זאך נאמר משלו היא איכלת וי"ל דכין שעל ידו בל לה

נק' שגו כמו כן נאמר גבי ב' עשרין דז"א הנמשך מב'

כתפין דז"א פי' דז"א כנו' בע"ה שכל' פי' יע"ס .

(ז) **ש"מ** ור"ח ויו"ט הם שוים בבחי' ה' והוא כי אין

הזכר לוקח בבחי' הארות הנקבא וכו' וכי"א

לוקח הארות לעלמו ואין זה לריך לזה כי שניהם שוים ע"כ

וז"ל דגלגל בכל סדר ההפלות ר"ח ויו"ט כל סדר הכוונת

שוים הם להפלות החול ואין שינוי כלל דכל הארות מתקבלת

היא על ידו עד מילת באהבם ובבניות בנין פרטופה על ידו

ועיין בסודו לרכב ש"ס זכ"ה כגודע לטובי' ס' בכונה

ואך אין זה לריך לזה ונראה דיש ב' בחינות .

(ח) **ש"מ** ואע"פ שבת' זו שוים היו"ט לר"ח אבל יש

בחינות חילוק ה' ע"כ פי' כנו"ל דביו"ט יש עליה העולמו'

ובר"ח אין עליה וכן בר"ח היא בעולה אבל ז"א אינו עולה .

(ט) **ש"מ** כי בפסח הוא דרועא ימינא ור"ה דרועא שמאלא

וכוכות באמצעיתא ופורים ומנוכה גו"ה וכו'

ע"כ עיין לק' דרוש יו"ט ועיין בזכר חדש כסופו דקי"ג

בחינקונים חיקון ה' דשם כחב דשבויות הוא אמצעיתא

[זכר ח"ג דרפ"ג וכן בפ' אמור דל"ז ע"ה ולא עוד אלא

דשם כחב דסוכות הוא בגבורה וכאן כ' שהוא באמצעיתא

ודברי זכור עלמו חולק עם החקונים שם והוא דשם

בחינקונים כחב דסוכות הוא בחי' יסוד ושמיני עלרת הוא

מל' זכור' שם אמר שהוא גבו' ז"ל ע"כ ופי' זה ח"ג דרנ"ו רע"ב

דל' דשבויות גבו' וסוכות בת"ה יע"ס ע"י טו"ה ה"ה דיו"ט

כ"ה י"ז ועי' מ"ס לעי' עוד בסוף דרוש יז"ל דחול חות יע"ס דיו"ט

הכפונים הוא בחי' מל' הכוללת יע"ס [גם בענין פסח ז"ל

דכסף דרוש ה' דפסח כחב דפסח היא בנק' וכן בע"ה

פי' דספ"ג יע"ס וכאן כחב שהוא דרועא ימינא וי"ל שהוא

ימין דשמאל ועיין סוף דרוש ה' דפסח חות מ' ש"ס ודרוש

ג' חות ו'] : **ד"ר** כאן לריך להרחיב בדבור קלה כסדר

המועדים והוא לריך שחדע דיש ב' בחינות והם

בחי' הימים ובחי' הזמנים וכן הכזכרים כאן פסח דרועא

בראשית ובחי' הזמנים וכן הכזכרים כאן פסח דרועא

ימינא וכו' ועיין לקמן דרוש יו"ט ביה מועד יע"ס וכבר

הארכתי בזה לעיל בד' ופי' שטיי בהפלות חות ה' וחות ו'

יע"ס ואופן סדר המועדים אלו הוא כסדר שכתב רבינו לק'

דרוש ה' דר"ה ז"ל ודע כי כפי פלית צ"ח בלופן שהוא

נכללים כל העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ח

עולים צ"ח יחד שניהם בגבו' דז"א ושניהם נכללים עם ואפי'

כל שאר הספירות אשר בא"ה מגבו' שלו ולמטה טולס נעשים

בחי' גבורה ועד"ו כשאר יע"ס כ"ה כפי בחינתו יע"ס ועיין

לכרב יפה שטח ד"ד ע"כ דבי"ה הענין דאין דרו' ינו אמורי'

בז"א אלא בע"ס השרשיות והמקוריות דכל כאל"ה כולו ששם

ע"ס דז"א וכאשר עולים פרנ'ו ההחזקים ביו"ט להלביש

אח